
QUE PASSA ***

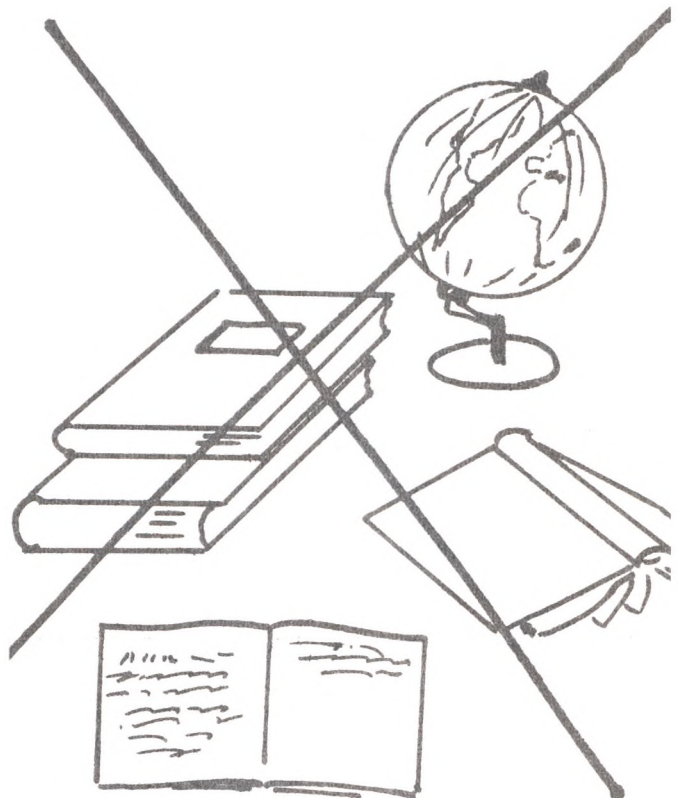
La qüestió de jubilacions és un problema que mereix un estudi detingut. Un mestre, al cap de determinat temps dedicat a l'ensenyament, pot estar pedagògicament incapacitat. Cal reconèixer que trenta o quaranta anys dedicats a tenir una quantitat sovint excessiva de mainada a classe, són, moltes vegades, motiu per a perdre qualitats pedagògiques. En aquests casos, hauria d'existir l'opció de passar a serveis de tipus administratiu, amb lo qual es milloraria la qualitat de l'ensenyament i es donaria pas a noves promocions de mestres que avui estan en atur forçós.

Amb tot, però, l'única cosa que hom pretén, és l'amillorament general de l'ensenyament. El fet de que a partir d'una millora econòmica es pugui arribar a millores pedagògiques és molt senzill.

El fet de millorar la situació dels mestres, equiparant-la, per exemple, a la de tècnics de grau mitjà, comportaria nombrosos avantatges. El mestre el que desitja és poder dedicar-se plenament a la seva feina: l'ensenyament. El mestre vol una plena equiparació, de drets i de deures. El mestre no vol tenir tres mesos de vacances, vol tenir el mes de vacances com un treballador normal, dedicant els dos mesos no escolars restants a cursos de perfeccionament tècnic, a cursos de reciclatge on aprendre noves tècniques pedagògiques, per tal de donar un ensenyament de millor qualitat.

La plena dedicació del mestre a les tasques educatives li permetrien fer coses que ara no pot fer. Cal que el mestre pugui establir programes adequats a cada cas i cada situació concreta. S'ha de fugir dels programes que actualment s'estan impartint, que són programes cenyits a uns llibres concrets, per a poder abordar uns programes més lligats a l'entorn del nen. És a dir, si volem una escola catalana

el programa no pot estar elaborat a Madrid, i és més, caldria que les elaboracions es fessin a nivell comarcal amb adaptacions concretes al centre on s'han d'impartir, ja que és diferent el cas d'una escola de barri que el d'una escola de zona residencial.

Cal tenir en compte que el mestre, en acabar els seus estudis de Magisteri, està capacitat per a fer programació d'ensenyament, i, per tant, adaptar els coneixements que ha d'impartir a la realitat concreta que rodeja als seus alumnes.

Resumint, el mestre vol poder programar, evaluar, investigar i autocrítica el seu treball, i, a més, millorar-ne la seva qualitat a partir de cursos de perfeccionament.